

[Andreasen.]

dene, og da navnlig det ærede Medlem Hr. Pitzner som Formand for dette Udvalg satte alvorligt ind, lykkedes det at faa nedsat Summen til 97 000 Kr. Men det er dog en ganske pæn Sum at anvende for at skaffe to Memesker en Lejlighed ude i Rungsted. Der er mange Mennesker, som bor i ganske pæne Huse, som den Gang kunde erhverves for 25 000—30 000 Kr. Det er overfor den Slags Luksus, jeg nedlægger Indsigelse. Den danske Folkeskole er efterhaanden, takket være navnlig Socialdemokratiets Indsats, naaet frem til nogenlunde tilbørlig Anerkendelse i vort Folk; men nu er vi kommet til, at Statsskolerne skal være Kælebørn baade tidlig og sild; og der er Folk, der sidder og leder disse Skoler, som mener at være en Slags Enevoldskonger, der kan regere, som det passer dem. Jeg vil bede den højtærede Minister specielt at undersøge de to Regnskaber, vi sidst har faaet i Finansudvalget fra Skolen i Rungsted, og se, om der ikke dér findes adskillige Poster, som ikke vedkommer Staten, men som vedkommende Skole har ladet opføre paa Regnskabet, f. Eks. en Cigarregning paa 138 Kr. 45 Ø., en Vinhandlerregning paa 162 Kr. 25 Ø., en Slagterregning, der ikke kommer Kostskolen ved, paa 168 Kr., lige saa lidt som det andet kommer Kostskolen ved, og Hjælp ved Servering ved private Fester 40 Kr., Hjælp i Køkkenet 27 Kr.! Saadan gaar det til, højtærede Minister! Det har jeg sagt i Finansudvalget; men dér virkede det ikke, og saa nødes jeg til at sige det fra denne Plads. De Forventninger, den derværende Skolebestyrer har næret, er ikke blevet skuffet. Han har tilladt sig at administrere, som om der ingen Bund var i Statskassen, som om det var ligegyldigt, hvor mange Penge man fra Statskassen skulde yde til denne Skole. Det har nu i en Aarrække været gennemsnitlig 90 000 Kr. om Aaret til denne ene lille Skole. Hvordan kan det lade sig opføre? Det er, fordi Statsskolen er blevet Kælebarn. Jeg gad vide, hvad man vilde sige ude over Landet, om en almindelig Enelærer paa Landet kom og krævede Bestillingstillæg og sagde: Vi skal dog ogsaa en Gang imellem bestille noget; og saa vil vi have Bestillingstillæg for det! Det er det System, man praktiserer med Hensyn til disse Rektorer. Det minder mig om Udtalelser af min afdøde Partifælle K. M. Klausen om visse Søofficerer, at naar de endelig skulde ud og øve deres Haandværk, eller hvad det nu hedder — ikke Haandværk, men den Virksomhed, de har ladet sig uddanne til, saa skulde de have

særlige Penge for det; naar de skulde ud at sejle, skulde de have Søtillæg ved Siden af den faste Løn. Ja, det skulde selvfølgelig særlig betales, at de udførte den Gerning, de havde faaet deres Uddannelse til! Jeg vil bede den højtærede Minister i denne Tid, hvor man skærer ned, ikke mindst overfor Invaliderne og de fattige, at man ogsaa skærer disse Bestillingstillæg væk. Vi ude i Landet, der har dette paa nært Hold, vil ikke længere finde os i det! Jeg beklager, at jeg ikke i Finansudvalget har kunnet opnaa Tilslutning til at faa slettet disse Beløb; men jeg helmer ikke, før de bliver slettet.

Hvad Timebetalingen angaar, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke ogsaa sker Fradrag i Timetallet for Læreren, naar der i Inspektionshonorar ydes ham 1 240 Kr., en Inspektion, der for nogle Læreres Vedkommende kun betyder, at de skal ud og spytte en Gang om Dagen paa en Boldplads eller en Idrætsplads. Det var ganske rart at faa dette klaret.

I øvrigt vil jeg sige, at vi fra disse Statsskoler Gang paa Gang i denne Rigsdagssamling fra Ministerens Side møder Krav om, at Timetallet nedsættes; der kan ikke være Tale om, at de om Lørdagen skal have det sædvanlige Timetal, nej, for Børnenes Skyld skal de have Lov til at gaa hjem ved Middagstid, det gaar ikke an, at Børnene overanstreges, og Lærerne skal have mere Frihed, fordi de skal uddanne sig til deres betydningsfulde og ansvarsfulde Gerning. Men naar en Lærer opnaar en Overtimebetaling af 2 448 Kr. om Aaret, det, man lønner lavt lønnede Tjenestemænd med her i Landet, saa er han ikke overanstrengt, saa skal han ikke forberede sig til noget. Og naar vi andre ude i Landet kæmper for Arbejdernes Ret til en rimelig Arbejdstid, søger de at sætte Foden paa Nakken af den danske Arbejderklasse, dér møder de samme Skolebestyrere og støtter Skatteborgerbevægelsen, som taler om, at Rigsdagen ødsler med Skatteydernes Penge.

Fibiger: Det er ikke saa sjældent, at vi her i Salen har drøftet Spørgsmaalet om Forfatterunderstøttelser. For nogle Aar siden var jeg Medforslagsstiller til et Forslag om, at nogle Understøttelser skulde udgaa til Digtere, hvis Opførelse paa Finansloven man mente var en Skandale. Der blev i den Anledning ført en Debat, jeg ønsker ikke at rejse den igen, navnlig under Hensyn til, at vi fra den daværende Ministers Side fik Tilsagn om en Ændring. Resultatet er, saa vidt jeg ved, blevet det, at vi har faaet